

Свјетлана Бјелић / узрасли сунцу

ЗАВИЧАЈНИ КЛУБ "ОСВИТ"
Б И Л Е Ћ А

Свјетлана Бјелић

**УЗРАСЛИ
СУНЦУ**

Билећа, 2016.

***И свјетлост свијетли у тами,
и тама је не обузе.***

Јн. 1:5.

језик слови

алгоритам кретања

алгоритам
кретања

открива
некоме

лабиринт
укоричених мисли
и сребрну силуету
борхеса

освијетљен, са штапом у руци
вреба ријечи у скривеној библиотеци

бидермајер

корачаш
усправан
једини
кавезом историје
цепова пуних кора мандарина

ДОК

она
љубоморно чува
осушени бидермајер
свезан розом машном
само за њу

и поглед љубави
који клизи низ
свирепа
огољена
тијела

бог ти дао добро херцеговино

у пукотинама миловања
вреба тмина самирања
камена свијест
подивљале осјећаје грана

воде пониру
опет извиру
испод билеће
и теку према добрићеву

натопљене кишама
таложе љета
молитве

у сну отварају облике

угријане бијеле зидове
гнијездо птице
звонике
отворене вратнице
пред вечерње
окађено степениште
сјајне сунчеве искрице
у бесмртном лицу иконе

ту се у хладној надошлој сјени
потопљеног косијерева
буди манастирско цвијеће
ту горе све упаљене свијеће

сањиве капљице росе
свици
напуштене куће
млинице
мали пауци
јежеви змије
узнемирени преци
границе спокоја
свеци

у неблагословеној ноћи
узмичу срце
упокојеној мисли
требишњице

цртеж дрвета

поглед некада
њише дом

тада

звук вјетра

разграна
зидове собе

у дрхтави
цртеж дрвета

честице прашине

не желим
више
да бришем
честице прашине

желим стрчати
пространим степеништем
намирисана
теби
у сусрет

плесати
љубавним сјенама
које растварају простор
у нити постојања

желим
на везеној постељи
расточених костију
умирати
испод обрису
твога тијела

дајем ти срце

чујем ти срце
хор фанфара

лелујају са сјевера
љубичасти прозори града
изрезбарене звијезде снијега

обмотај ме топлим додиром
дрхтим од звукова рата
откуцаја сата

ходајмо заједно
мимо залеђених погледа
смрзнутих призора
религије дневних обавеза

прошетајмо улицом
између истока и запада
калдрмом љубавног сокака

осјети ми дамаре
заволи ме воли
када нисмо голи

дајем ти срце
хор анђела

давно на острву

обичан и наг
хладан дан
надолази сан
иза дрвећа
и прича
мирно чекају
измишљена бића
иза зграда
и станишта птица
иза сјена
усталасаних била
израњају пристаништа
бијела припијена хаљина
у загрљају
виси
на вјетру
у луци
изумиру додири
у твојој руци

игра срца

садашњица нестаје
у путањи додира
пољубац савија
ноћ у дан
у нагом простору
пожудан одраз
отвара свод
рајског миловања
игру срца
праскозорним мрљама
спојеног погледа

игроказ

њежна жута
мирише
већ неколико дана
на полици стана

одрази ствари
при пламену
ноћу
крећу

заплесала је
неочекиваним трепљама сјене
прије сна

мимоза на стропу

иконографија сна

окруњена мисао

надвисује

сан

и

види прволик

на зидовима

тамновања

освијештена

нутрина

постојања

чува душу

од нестајања

иза љетних шума

дан се обрушава
у кристале
перидота и гарнета
лебди свилена муза
около
тамног дрвета
врте се
тијела
неповратно
и све је
неминован
круг
вјетра из мрака

суботом идем у
зоолошки врт
највише ме готиве
магарац и хрт

недјељом
иза љетних шума
изнад
умољеног
незалазног дана
прозирем керубина
сама

поред мора

у осами
лебди
живот
морског коњића

врела
иза поднева
привлачи се
дивља смоква

у сјенама
плешу
осунчана срца
љетних соба

поред мора
осјетим
дубину
подводних снова

отуђене
на стијенама
у лугању мрава
тајне створитеља

језик слови

поглед отвара лет голуба

из снова

дан милује

смркнути призор

савршене и неумитне

послушности

живота

неупитног понашања

умних честица

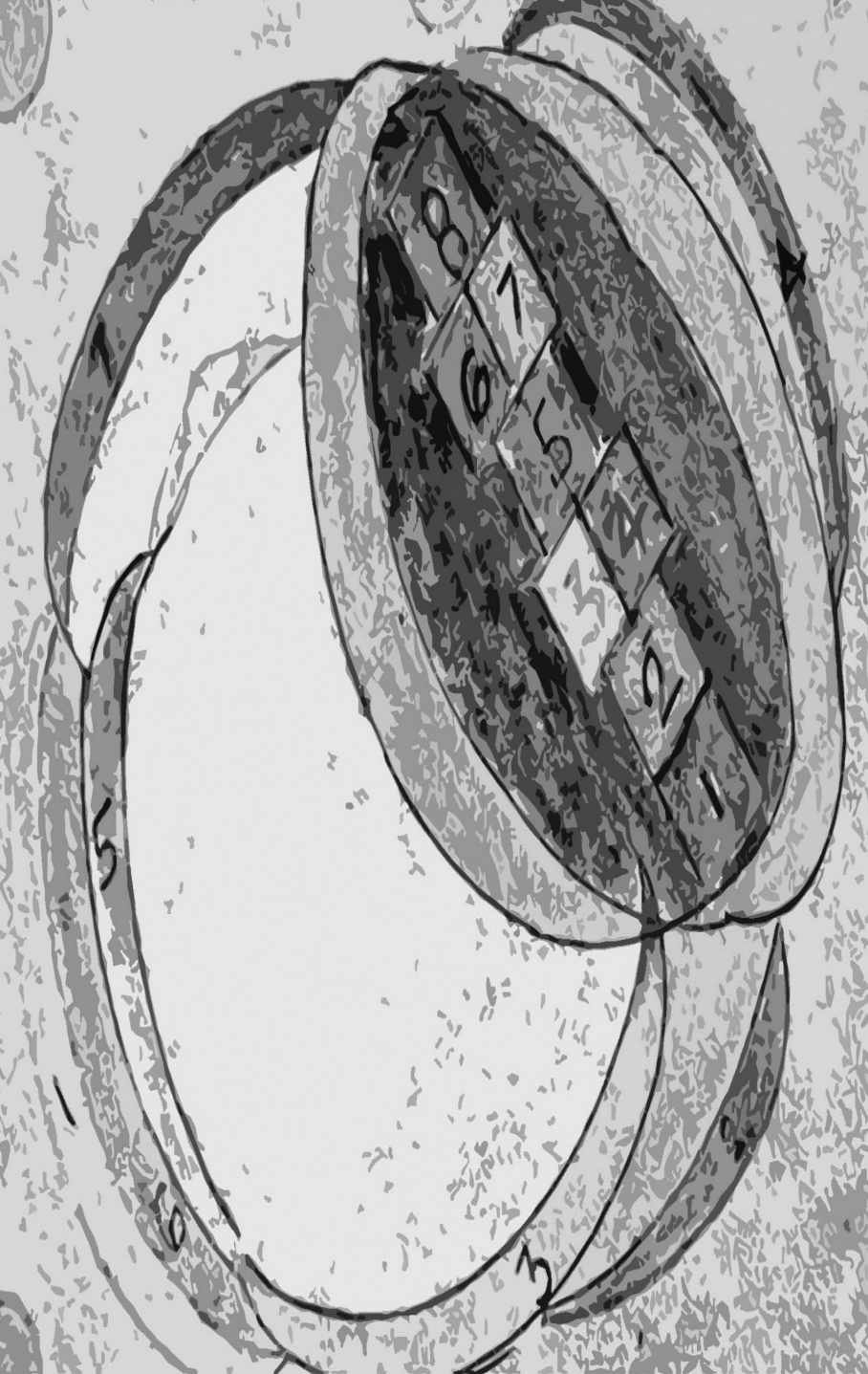
смисла

док у соби ромиња киша

језик слови

православно име

никола тесла

к р у г о в и

када ја и обрад летимо за херцеговину

када ја и обрад летимо за херцеговину
летимо
у авиону без мотора прозора и крила

сједимо једно до другог
нико од нас и не управља
лебдимо у јаркој свјетлости
изнад трусине

испод нас
бијел и топао
сунчев траг на камену блиста
преко дабарског поља и бијељана
летимо за билећу

не два бића
два лика смо из сна

он сретан
лети за родни крај
ја у чуду
сањам очеву жељу

када је облачно

када је облачно
а на земљи хладно

стидимо се пространства
властитих гениталија
покривени дневним хаљама
одабраног кроја

одбијамо мисли сунца
побуђени
закривљеним обзорјем
постојања

вијоримо кретњама
древних љубавника
обрасли шкољкама
и морским коњићима

занесени
плутамо
на великим таласима умирања

када сам болесна

мона лиза
упорно ме гледа
а мени се тако спава

гуши ме мирис ракије и сирћета
зуји ми у ушима

погледам је кришом
смије ми се
шта ћу
насмјем се и ја

кале у цвијету

кале
у сну
отварају
бијело срце
простора
у којем
цвјетају честице
неусиљене природе
љубави

калиграфија наших тијела

милујеш
моје покрете
вијековима

дотичеш ћелије свакодневице
калиграфијом постојања
наших тијела

чекам твој пољубац

пијана од
погледа времена

кантата

иза облачја
пада
на макове
сјенка прољећа
шипражје
крије
додире
вјетра
камен осјећа
топлоту
сунца
у баштама
ничу пољупци
првог цвијећа

крајеви југа

не даље од мисли

летим

ка југу

у

ували душе

љубим се

и губим

у твојем

погледу

кругови

дан
сљубљен
у ретини
сна
изобличује
нестала
лица

особе
пролазе
кругове
на мостовима
изумиру
станице
свијести

ли ја ме да ви

низа сљепоочнице
наоблаченог праподнева
окапава лишће

празни ормари
у мраку
кристали кише

у сусједној соби
тужна

ружа

не мирише
више

испод корака
шкрипе
притајени јецаји дјетињства

дацо мацо
лија ме дави
дођи па избави

родна поднебесја

пресијава
христијански одраз
на лицу
херцеговачког биља

с камених брда
силази
топли мирис смиља

на окну прозора
играју се
васколике пројаве
с вечери вила

озарена
у бешици сунца
снимају
родна поднебесја

љубавна послијеподнева

заклоњене
звијезде
сијају мраком
мисли
кишобрани
промичу
иза углова
отичу
љубавна послијеподнева
сједимо
једно
насупрот
другога
разливених одраза
иза прозора
непрестано киши

љубавна улица

голе крошње
бестидно
рачвају
пурпурне плочнике

кораци
побуђени
свечаним подвезицама
вриште

из пјенушаве орбите
испадају
чоколадне куглице

у гримизној
перцепцији
љубавне улице

загрљени пар
као кип
живи у пољупцу

ЉУДИ ИЗ СНОВА

би то у чудан дан
једно насупрот другог
сједимо
ја и
данило киш

он мртав
ја жива
у замишљеној просторији
бескрајних превијених осјећаја
у отменим фотељама
без тежине разговора

наш сусрет
оивичен је
блиставим мислима
људи
из снова

моја маца

скривена иза
црвеног ћупа
у ходнику
старог стана

упорно ме гледа

тако дуго
да помислим
она размишља

слика је непомична
вјечна

мајке

несталог погледа

мртве живе

у стаклу сузе

вијугају

црне хладне музе

своје дјечаке

грле осјећајем

заједно зуре у дјетињство

макови покрај пута

с мраком
милује
брда
васељена
иза далековода
кисне
обамрли
пејзаж
сахрањених атома
у вјетру
покрај пута
понеки
пресамићени трен
црвено цвјета

мала зачарана бића

снијежи

њежно пада
по магрибији скривеним
двориштима мариндвора

са санкања

газе дјетињство
промрзлих образа
једу кору поморанџа
ваљају се у загрљају
предвечерја
скиче

јер пролазници само
пролазе
као да није нападало снијега

голих вратова
испод мокрих капа
залеђених кићенки
зајапурени од подвига

ушушкана

у дјечијим капутићима
са дубоким џеповима
великим дугмићима

неустрашиво пробијају пртину
невиног мрака
од парка до хаустора

мала зачарана бића

мали љубавни кружићи

узима те
густ
осјећај

мркастих и
љубичастих тјелашаца

виббrrрриррају малли љуббавни кружжићи

додирују се
љубе

измјењују облике
положаје
и боје

јер

међусобно се воле

мали свијет

љето
суши срце

бијели зидови
упијају
бијеле зидове

сунце
прелама послијеподне
у црвене кровове
и зелене
немирне
окове дрвећа

дан
одбљесне далеко

предалеко

тамо
гдје свијет постаје мали
као дјечије играчке

**мјеста на брачу или
успомене са једног љетовања**

сумартин

супетар

сутиван

милна

пучишћа

нережишћа

селца

постира

б о л

на бијелој луни

на бијелој луни

иза измјештених манастира
зарастају преминула времена
матерњег језика

молитвама предака
шапућу слова
опстанка
и
душа
босиљка

на бијелој луни
и студеној студеној
видовданској бури

будна и тамјаника

на осунчаном трагу свемира

мокре
од парења
љубавних рима
лебде
на осунчаном
трагу свемира
честице
твога погледа

на рингишпилу дана

врти се
на
рингишпилу дана
у
прозирној блузи
свиленој сукњи
црним
мрежастим чарапама
и
бисерним наушницама
пресвлачи се
у
елипсама путања
кружи
на штиклама
са фризуром
ташницом
туфнама
и црвеним уснама
испред
голог погледа
скида маске
костиме свлачи
на отоману сусрета
рађа ружичаста срца

најдужа ноћ

хладне мисли
немају снова
при додиру трава
са дна
ледених мора
дрхтуре
у тригонометрији
мрака
vlakна
која обоје
тмину
у јутра

недјељна звона

понекад
јутро зањише дом

дин дон
дин дин дон
дин дон дон
дин дон
диндиндон

окађена
миријада кодова
пропада са кровова

ен тен ти ни
сава рака тини
сава рака тика така
бија баја буф

хладан тон
промакне тренут

нојева барка

киша слијева призоре
низ влажне бокове дана

мала је
али ипак постоји

у мојим мокрим очима
бајка плови

нова година

шарени балони
бљештави украси
обоје свијета мисли

са баршунастим пахуљама

испред хладног
замагљеног прозора
у мраку дјечије собе

промичем у небо

ОПИШИ МИ

поглед мора
брда с којих стиже зора
прозор
у коме на сунцу
лежи маца
разгледнице
исхеклан столњак
букет ружа
књигу пјесама
бијели дан
андреја тарковског
сан
акробацију паука
сјај свица
вез гоблена
приче предака
иза галаксија
пјев из дрвећа
таласну дужину боја
да ли
без бола
процвјета грм шебоја
ријечи мисли бројеве
јаја космоса
зачарану шуму
бијелог анђела
разборитост простора
разборитост простора

од срца окриље

тајна оцртава сваки предмет

мисао

и дио дана

прецизно окружује

сваки трен

бивство и небивство

мирис цимета

дуње

лаванде и паркета

љубав дјетета

које се игра

унутар нашег

од срца окриља

ормар

све стане у ормар
дрво
огледало
мирис отмијеног
дворског сапуна
обрадова кошуља кратких рукава
сиво љетно одијело
кравата
рупе од мољаца
индекс диплома
наше слике
плес од матиса
сан од пикаса
шешири
бабиних пет игала са кукицама
празне вјешалице
ашиковање од шумановића
визе пасоши бисери
бижутерија
важни документи писма
ташне капе рукавице
купаћи костими
парфеми

мајка и дијете
кад се уплаше
и бројалице

лије пљусак стари гусак диго кишобран
поред њега патка гега каже добар дан

здрави здраво луда главо
вели гусак њој
што се мучиш што не скочиш
под кишобран мој

вели патка душо слатка
није лоша ствар
кад не ловим и не пловим
нек не киснем бар

осунчане опсјене

ивице
пространства
буду
пјесме

у покрету
ноћи
путују душе

у
крошње
снимају

осунчане опсјене
у језику
васељене

просто речено

свани смркни
смркни освани

фантазија

сунце не залази
само одмара
иза бијелих једара
испод црвеног папирног шешира

с тобом путовања
обасјаним облицима
бијел као вјештачки
галеб на далеководима

лелујају бродице
камене кућице
сидро у пијеску
валови у бљеску

савијамо цестом
море мирише

устрепталe туфнице
врелог поподнева
скривеног залива
чујемо и цврчка

осунчани пијесак
расипа срца
шкољки и облутака

носи нас пучина
у дрвеним љускама
иза бијелих једара
испод црвеног папирног шешира

звони на узвишењу
у лумбарди
црква

појавност послијеподнева

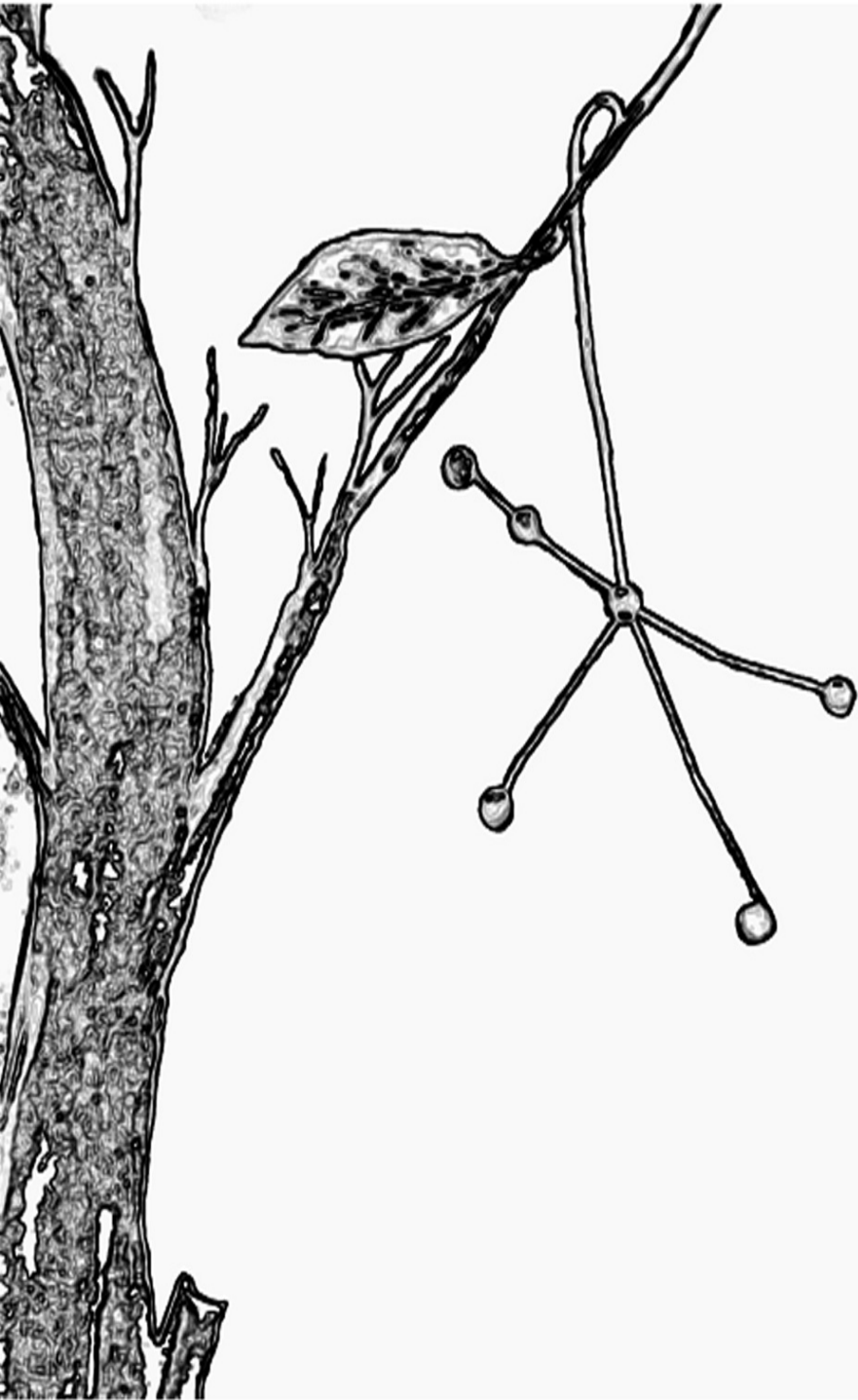
као
површи сјена
прозора
врата
подрума
тавана

растављена
у равној предоцби живота
без ликова
шири кругове
бивања
у одразима кандила

појавност
послијеподнева
прекраја
свилену мисао
постојања
у светковину васкрса

портрет с лептиром

пентагон и органела
звончићи весеља
куцкају
препарирана љубичаста срца
медвједића лутака
дрвених патака
играчака
у мрежи рјечитих квадрата
дефинисане решетке
лептира и портрета

п р е о б р а ж е н и ј е

преображеније

застори прогледа
назиру
тамно тијело маслина
из памтививијека
на листу босиљка
постају
богомољка
коју посматра
из сјене шешира
преображено
лице
касног сунца

прича прије спавања

трагом питања
нашег постанка
хиљаде малих празновјерја
сија
током нашег послијеподневног разговора

ограђени варкама празника
хладнога децембра
уз
чашу розеа
не можемо досећи одговора

тачно
ћутим тајну постојања
и да дан дужа послије никољдана
али
не умијем је изразити ријечима

разиђемо се
свако својој кући
илузији предсобља соба предмета ликова

не морам да знам
јер само
се играм

у дворишту испред хаустора
нацртане школе
пиљака

једноља двоља троља
четвероља облиза капија
мала фора велика фора

јен два три шутнем каменчић
разред четврти

дјеца у нама
врте се у круг

неумољиво траже
причу прије спавања
у којој су вољена

притајена сова

у језик свијести
продире смисао

свјетлости

у битку снова

притајена сова

иза

безброј

безброј

муклих

слова

привјесак из шпаније

и предмети гледају
древним погледом

кругом коцком шаром
сребрним детаљем

у зеленом сафиру
изливиеном тајном спиралом

у каменом срцу
чувају
сузе

ледичне даме гранаде

призор лале и тулипана

када отворе
велике жуте
и црвене мисли
лале
откривају

без имало стида
побуђена срца
својих тулипана

на дршкама
пресамићеног поподнева

у
призору цвијета

упадно вену
давно заљубљени

**просторија Мариенхофа
искривљена сузама**

просторија дана
бескрајна линија стана

дјетињство се не игра
у парку Мариенхофа

шетамо двориштем рата

водиш марка за руку
ја
иза вас

и не слутим
оштри кристал
изрезаног погледа
разломљену икону
оца и сина

путање лептира

спиралне
путање лептира
и мреже паука
висе са облака

непроживљени тренуци
рађају
небуле сна

љуби мте
у просторији сусрета
прије додира
наших

глинених тијела

путује вољена

поводећи се за срцем
напушта
дојам постојања

проживљена ријечима
прелази
мост сира'ат

на узбурканим таласима
бијелим лађама ношена
путује вољена

руже у вази

стоје
у примаћој соби
данима

можда већ
и дуже времена

боје црвенога вина

у себи чувају
осушену тајну
постојања биља

само за тебе

дотјераћу се
само за тебе

бићу оно што јесам

у одори
префињених набора
са цвијетом око врата

бићу ријеч

у декору
неба облака звијезда

нота

боја

бола

дариваћу ти

пјесме

облутак

и

кошту авокада

сарајевски трамвај

далеко на хоризонту
прљавог сивог
ожиљка
чекају ободи сјећања

резервисана мјеста
за инвалиде рата
окружују град

од јутра до сјутра

пуне лица
згрчених атома
која те држе
на окупу погледа

зажмуриш

у несталу
путању живота

одумрлу слику
случајних путника

сјај старинског лустера

ивице свијести
размичу обресе
 простора
 лебде
један у другом
 сводови
сјеновитих
 отуђених
 одраза
многостојања
у непомичном сјају
старинског лустера

сјећање на ариадну

када стави руке
око осјећања
грли
пукотине пристаништа
на рубу
силовитог додира
вољеног љубавника
вјечно скамењена

слончић и лончић

слончић је лончић
испред кога стоји
слово с

сунцокрети

на препуклој равници срца
суши се
као моћни жути цвијет на прејаком сунцу
један дан

тренутак малог знамења
препун уснулог сјемења

усред тајне трептаја
бескрајне
валовите мисли љета

упорно волим
живи поглед боја
гордога и без ува
ван гога

шапат свемира

тренут може
да
попије флашу вина

вијуга
и
постане змија

шшш шшш шшш

ријеч
је дар
свијету промисла

њежно шапуће успаванка
свемира

тике тике тачке

шарена армада
надуваних балона
пир протона
изнад павиљона

гори корак
улица сија
поглед
хортензија

експлозија
прозора
црвених љутих паприка
и киселих јабука

на клупи у парку
у осами срца
касни август куца

тике тике тачке
нема више враћке

ТОНЕМО

ТОНЕМО
за сунцем
са предалеким украсима неба

у завјеси вијоре
ноћне море
животе најмилијих
односе
разјарене воде

у рукама сна
ослушкујемо да ли дишу
наша дјеца

ала је лијеп овај свијет
овдје поток ондје цвијет
тамо њива овдје сад
ено сунца ево хлад

тужно је без бабе

њене црне чизме
старомодне
развезаних пертли
не стоје више
испод комоде
у ходнику

отишла је кући
у лику

твоје име

на даљини лебди
љепљиви дах

пољупца твога

размичем усне
додиру успомене

гледаш ме
дрско
гладно
скоро хладно

нашврљаним шаблоном
свога имена

сада

до лудила ме мучи значење
коју ријеч има

у августу дан

осјећаји сунца
издужују
вријеме
трагом љетне сјене

улицом
иза угла
пролази
у августу дан
касни трен постаје
вјечан
спиралан сан

у цвјетовима црвених макова

заспаћу
у цвјетовима
црвених макова
заборавићу
кише
и свијет
хаљина и шешира
лутаћу
уснулим улицама
иза љетовања
разобличена
у тренутку који је прошао
прије неголи је и почео
лебдићу
изнад купола августа
као вјетровита мисао

у излогу свијести

дрвене играчке
заустављају мисли
у пролазу поподнева
искачу догађаји
из прикрајка заборав

из интима старења
вире умишљена
путовања

ђиха ђиха четир' ноге
све четири круте
ђиха ђиха
ми идемо
на далеке путе

у пазуху љета

под стрехом
кљуном
пробудиле зору

у пазуху љета
и птица и срце
одмара

јутро
као људско сјеме
забијели

и дан
већ спарушен
на ободу прозора
лебди

у посјети сликару

осјећала је

у цемперу поглед рашчерупане косе

и пуних усана

у радионици сликара

поред црно бијелих графика

и

маљавих призора

у просторији летећих љубавних тањира

у акварелу разводњеног додира

узбуђене

атоме сунца

како милују лица кипова

у тијелу камена

мисао
без
страха
хода
ивицом
даха

на ободу
усијаног
облика
пламте
таласи
свијести

пулсира
васиона
у тијелу
камена
и
авенијама
паука

црвене трешње

иза сунца
у завјеси
ничу везене руже
осунчане мисли
постају тамне мрље
у вјетру
заљубљене лебде
чаробне ријечи
жабе плове
патке крекећу
на бијелом платну
сањаре
на бестежинској петељци
црвене трешње

узрасли сунцу

дувар уклијештен у додир камена
вијуга међа погледа
преко херцеговачких угријаних брда
суви звук безвремена чекрка
модра - или - љубичаста
укочена звијезда трна
грка баршунастозелена
у цвасти кадуља
опори
прљаво роскасти свијет чуваркућа
рузмарин чувар мириса додира
молитва светог босиока
опора хајдучица
змија
само мрка смеђа кошуљица
окружена страховима
и малим храстовима
наоко неважна
простоплава водопија
пјесникиња
у љетној хаљини заробљена
тражи иза дивље руже грма смиља
присјећа се играчке од ковиља

узрасли сунцу оживљавају излет
предио ријечи блиста

с а д р ж а ј

језик слови

алгоритам кретања	8
бидермајер	9
бог ти дао добро херцеговино	10
цртеж дрвета	12
честице прашине	13
дајем ти срце	14
давно на острву	15
игра срца	16
игроказ	17
иконографија сна	18
иза љетних шума	19
поред мора	20
језик слови	21

кругови

када обрад и ја летимо за херцеговину	24
када је облачно	25
када сам болесна	26
кале у цвијету	27
калиграфија наших тијела	28
кантата	29
крајеви југа	30
кругови	31
ли ја ме да ви	32

родна поднебесја	33
љубавна послијеподнева	34
љубавна улица	35
људи из снова	36
моја маца	37
мајке	38
макови покрај пута	39
мала зачарана бића	40
мали љубавни кружићи	41
мали свијет	42
мјеста на брачу	43

на бијелој луни

на бијелој луни	46
на осунчаном трагу свемира	47
на рингишпилу дана	48
најдужа ноћ	49
недјељна звона	50
нојева барка	51
нова година	52
опиши ми	53
од срца окриље	54
ормар	55
осунчане опсјене	57
фантазија	58
појавност послијеподнева	60
портрет с лептиром	61

преображење

- преображеније 64
прича прије спавања 65
притајена сова 66
привезак из шпаније 67
призор лале и тулипана 68
просторија Мариенхофа искривљена сузама 69
путање лептира 70
путује вољена 71
руже у вази 72
само за тебе 73
сарајевски трамвај 74
сјај старинског лустера 75
сјећање на ариадну 76
слончић и лончић 77
сунцокрети 78
шапат свемира 79
тике тике тачке 80
тонемо 81
тужно је без бабе 82
твоје име 83
у августу дан 84
у цвјетовима црвених макова 85
у излогу свијести 86
у пазуху љета 87
у посјети сликару 88
у тијелу камена 89
црвене трешње 90
узрасли сунцу 91

Свјетлана Бјелић
УЗРАСЛИ СУНЦУ

Издавач

Завичајни клуб "Освит" Билећа
www.osvit.info

За издавача

Миодраг Хрњез Љумо

Уредник

Михајло Самарџић Мики

Технички уредник

Гордана Михајлов

Слог и прелом

Биљана Миловановић

Дизајн корица

Зоран Канлић

Илустрације

Зоран Канлић

Тираж

1.000 примјерака

Штампа

Графика Главичице

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

821.163.41-1

БЈЕЛИЋ, Свјетлана, 1959-

Узрасли сунцу / Свјетлана Бјелић. - 1. изд. - Билећа : Завичајни
клуб "Освиг", 2016 (Главичице : Графика). - 96 стр. : илустр. ; 21 cm

Тираж 1.000. - Билешка о аутору на корицама.

ISBN 978-99976-668-3-3

COBISS.RS-ID 6272536

ISBN 978-99976-668-3-3